

full dominical

Església de Menorca

Número 1842 - Any XXXVI - 24 setembre 2017

passant per la vida

L'ESGLÉSIA DE DÉU QUE ÉS A MENORCA

Benvolguts diocesans:

Els que ens reconeixem i confessem catòlics, solem tenir consciència que formem part de l'Església universal, al cap del qual hi ha el Papa Francesc. També sol ser ferma la nostra vinculació amb una determinada parròquia, que és una realitat més propera a nosaltres. Fins i tot és molt fort en moltes persones el sentit d'afiliació a moviments o associacions cristianes. No obstant això, per a molts catòlics la Diòcesi és una realitat llunyana i fins i tot abstracta. La seva vida, la seva història, la seva organització, els seus projectes, realitzacions i serveis són moltes vegades desconeguts.

I, no obstant això, l'Església universal es dona sempre en realitats concretes, que estan en un determinat lloc. En els escrits de Sant Pau es posa especialment en relleu que hi ha una única Església, que es fa present i realitza en diferents llocs. Per això Sant Pau parla de "l'Església de Déu que és a Corint", de "les Esglésies de Galàcia" o de "els que esteu a Roma". Doncs bé, nosaltres som "l'Església de Déu que és a Menorca". A aquesta comunitat de creients que estan en un territori en diem "Església diocesana".

El Concili Vaticà II va reflexionar en profunditat sobre les relacions entre l'Església universal i les Diòcesis. Diu en *Lumen gentium* 23: "Cada un dels bisbes és el principi i fonament de la unitat en la seva Església particular, formades a imatge de l'Església universal. En elles i a partir d'elles existeix l'Església catòlica, una i única". És a dir, que a cada Diòcesi existeix i es manifesta l'Església universal. I, a la vegada, l'Església universal es constitueix a base d'elles.

L'anunci de l'Evangelí fa germinar sobre la terra moltes comunitats cristianes. Constituïdes sobre el fonament dels apòstols, escolten, celebren i anuncien la paraula de Déu; viuen el que anuncien en l'eucaristia i en les obres de la fe, de l'esperança i de la caritat; es mouen confortades per la presència de l'Esperit que suscita en elles els carismes i els ministeris, i així compleixen la missió encomanada per Crist. Sent moltes, cada comunitat és, a la seva manera, l'actualització de l'únic misteri de salvació en l'única Església en un lloc i en un context determinat. Parlem llavors de l'Església diocesana com Església que dins de la "comunitat d'Esglésies" (*Communio Ecclesiarum*) es realitza en un lloc.

La nostra Església particular té un nom: Menorca. I té una història que val la pena conèixer. Ja al segle V trobem testimonis de la seva existència, encara que en l'època moderna va començar el 1795, quan es va separar de Mallorca. Però, sobretot, la nostra Diòcesi és una realitat viva, formada per les 19 parròquies, per les comunitats de vida religiosa, pels moviments i associacions de fidels, pels sacerdots, diaques i fidels laics. És una realitat que val la pena conèixer i estimar.

† Francesc, Bisbe de Menorca

l'entrevista a...

MARGA BENEJAM COLL

Marga Benjam, natural de Ciutadella de Menorca. Des de fa 14 anys duu la coordinació i gerència del Fons Menorquí de Cooperació. A ella li fem unes preguntes sobre la situació de les persones refugiades que arriben a les Illes Balears...

Quantes persones refugiades està previst acollir a les Illes Balears?

El Govern espanyol es va comprometre a acollir 17.337 persones refugiades abans del 26 de setembre de 2017. A dia d'avui només n'han arribat 1.888, de manera que Espanya està molt enfora d'assolir el seu compromís. Respecte de Balears, no hi ha cap xifra tancada. De moment, n'han arribades poc més d'un centenar.

Quines possibilitats hi ha de que algunes persones refugiades vinguin a Menorca?

Menorca està preparada per acollir persones refugiades. El més important és destacar que la ciutadania de Menorca és, majoritàriament solidària i compromesa i no pot donar l'esquena a persones que fugen de la guerra, la persecució o la violència. Les normes internacionals estableixen que hem de donar refugi a aquesta gent, a més, acollir les persones que ho necessiten és un deure ètic i moral. Menorca és i serà illa acollidora!

Així, idò, què podem fer des de Menorca?

Per començar, els ajuntaments i el Consell de Menorca han acordat l'elaboració d'un Pla d'Acollida. En aquest pla es contemplarà que, d'acord amb les quotes de repartiment acordades per la Unió Europea, Menorca estigui preparada per acollir 39 persones refugiades. Açò vol dir que s'han de coordinar els serveis que se'ls hagin d'oferir i que passen necessàriament per la disponibilitat d'habitatges per lloguer social on puguin viure les persones que arribin. I, precisament, aquest és el problema més gran...

Què vol dir?

Que, curiosament, a Menorca no hi ha cases de lloguer a preus assequibles i molt manco per lloguer social. Com a conseqüència, no trobam habitatges tampoc per a persones refugiades. Hem tocat totes les portes, però de moment no hem obtingut cap resposta.

Què ha de fer qui vulgui acollir a alguna persona refugiada?

La millor aportació és, sens dubte, oferir un habitatge. Per moltes raons, no es contempla que les persones refugiades vagin a viure en famílies, sinó que el que es cerca és que puguin refer la seva vida amb independència. Per açò, és important que qui tengui qualche casa buida la pugui oferir a preu de lloguer social, que és d'uns 150 euros al mes, durant un any i mig o dos.

Que se'ls oferirà a part de l'acollida?

A banda de la cobertura de les necessitats bàsiques, crec que és important oferir esperança i l'oportunitat de tornar a començar una nova vida. Ser una persona refugiada vol dir que has hagut de deixar enrere tota la teva vida i afrontar la incertesa de començar de zero en un altre lloc.

Toni Olives

la paraula
de Déu

Diumenge XXV de Durant l'Any

Cicle A

Lectura del llibre del Profeta Isaïes

55, 6-9

Salm responsorial 144

R: **El Senyor és a prop dels qui l'invoquen.**

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

1, 20c-24.27a

Germans: Tant si surt en vida d'aquesta presó, com si he de morir, sé que Crist serà glorificat en el meu cos, perquè per a mi, viure és Crist, i morir em seria un guany. Però quan pens que, mentre continua la meva vida, puc fer un treball profitós, no sé què he de triar; em trob pres per aquesta alternativa: d'una banda, el meu desig és de morir ja per estar amb Crist, cosa incomparablement millor; però d'altra banda, pensant en vosaltres, veig més necessari que continui

la meva vida corporal. Ara, a vosaltres, vos deman solament això: que dugueu una vida digna de l'Evangeli de Crist.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

20, 1-16a

En aquell temps Jesús digué als seus deixebles aquesta paràbola: "Amb el Regne del cel passa com amb un propietari que sortí de bon matí a llogar treballadors per a la seva vinya: va fer tractes per un jornal, i els envià a la seva tasca. Sortí altra vegada a mig matí, en trobà d'altres a la plaça sense feina i els digué: Anau també vosaltres a la meva vinya; vos pagaré allò que sigui just. I ells hi van anar. Devers migdia i a mitjan capvespre, tornà a sortir i va fer lo mateix. Una hora abans de la posta del sol, encara en trobà d'altres i els digué: ¿Què feis aquí tot el dia sense treballar? Ells li contesten: Es que ningú ens ha

llogat! Els diu: Anau també vosaltres a la meva vinya! L'horabaixa, l'amo de la vinya digué a l'encarregat: Crida els treballadors i paga'ls el jornal. Comença pels qui han vingut més tard, i acaba pels primers. Vingueren, per tant, els qui feia una hora que treballaven, i cobraren el jornal sencer. Quan tocava als primers, es pensaren que cobrarien més, però van cobrar el mateix jornal. En veure això, remugaven i deien al propietari: Aquests darrers han treballat només una hora i els pagues igual que a nosaltres, que hem hagut de suportar tot el pes de la jornada i la calor. Ell va respondre a un d'aquests: Company, ¿quin la t'he fet? ¿No havíem fet tractes per un jornal? Doncs, pren allò que et toca i vés-te'n. A aquest darrer jo li vull donar igual que a tu. ¿Que no puc fer allò que vull a ca meva? ¿Tens enveja perquè jo som generós? Així els darrers passaran a primers, i els primers, a darrers."

Lectura del libro de Isaías

55, 6-9

Buscad al Señor mientras se deja encontrar, invocadlo mientras está cerca. Que el malvado abandone su camino, y el malhechor sus planes; que se convierta al Señor, y él tendrá piedad, a nuestro Dios, que es rico en perdón. Porque mis planes no son vuestros planes, vuestros caminos no son mis caminos - oráculo del Señor -. Como dista el cielo de la tierra, así distan mis caminos de los vuestros, y mis planes de vuestros planes.

Salmo responsorial 144

R: **Cerca está el Señor de los que lo invocan.**

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses

1, 20c-24. 27a

Lectura del santo Evangelio

según san Mateo

20, 1-16

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos esta parábola: «El reino de los cielos se parece a un propietario que al amanecer salió a contratar jornaleros para su viña. Después de ajustarse con ellos en un denario por jornada, los mandó a la viña. Salió otra vez a media mañana, vio a otros que estaban en la plaza sin trabajo, y les dijo: "¡Id también vosotros a mi viña, y os pagaré lo debido!" Ellos fueron. Salió de nuevo hacia mediodía y a media tarde e hizo lo mismo. Salió al caer la tarde y encontró a otros, parados, y les dijo: "¿Cómo es que estáis aquí el día entero sin trabajar?". Le respondieron: "Nadie nos ha contratado." Él les dijo: "¡Id también vosotros a mi viña". Cuando oscureció, el dueño dijo al capataz:

"Llama a los jornaleros y págales el jornal, empezando por los últimos y acabando por los primeros." Vinieron los del atardecer y recibieron un denario cada uno. Cuando llegaron los primeros, pensaban que recibirían más, pero ellos también recibieron un denario cada uno. Al recibirlo se pusieron a protestar contra el amo: "Estos últimos han trabajado sólo una hora, y los has tratado igual que a nosotros, que hemos aguantado el peso del día y el bochorno." Él replicó a uno de ellos: "Amigo, no te hago ninguna injusticia. ¿No nos ajustamos en un denario? Toma lo tuyo y vete. Quiero darle a este último igual que a ti. ¿Es que no tengo libertad para hacer lo que quiera en mis asuntos? ¿O vas a tener tú envidia porque yo soy bueno?". Así, los últimos serán primeros y los primeros, últimos».

evangeli i vida

Vós sou el Déu que em salvau

Francesc Triay

En la paràbola d'aquest diumenge (cfr Mt 20, 1-16b) podem veure que Jesús ens presenta una manera de recompensar diferent de la nostra, la dels humans. Com a mínim la justícia retributiva de Déu funciona de manera diferent de la nostra. Per Ell no importen les hores treballades, sinó la seva generositat. Això no ho entenen els primers contractats a treballar en la vinya del que ens parla la paràbola de Jesús. I nosaltres, entenem aquesta manera de pagar als treballadors de la vinya?

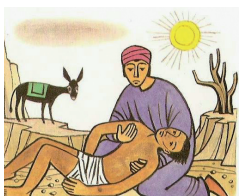
Jesús es troba voltat de persones que veuen la relació amb Déu com la relació entre nosaltres els homes. Una relació de tipus contractual o laboral. Costa acceptar que aquesta relació sempre és gratuïta i en la que el qui té la iniciativa sempre és Déu. És

Déu qui ve a buscar-nos per a treballar en la construcció del Regne, Ell és qui inspira el nostre treball, és la nostra força en el camí de la salvació.

Aquesta paràbola dels treballadors de la vinya, el Regne de Déu, ens ha d'ajudar a revisar quin és el nostre compromís cristià. És sols per la soldada del final de la jornada, o és una resposta joiosa, a l'hora que sigui, a la crida a treballar en la vinya del Senyor? El Senyor sempre necessita treballadors. Recordem aquella pregària que proposa als seus deixebles: "Pregueu, doncs, a l'amo dels sembrats que enviï segadors als seus sembrats." (Mt 9, 38). En la celebració del baptisme, la pregària, a l'hora d'ungir el neòfit amb el crisma de salvació, diu: "Déu totpoderós, Pare de nostre Senyor Jesucrist, que t'ha alliberat del

pecat i t'ha engendrat de nou per l'aigua i per l'Esperit Sant, et consagra amb el crisma de la salvació, per tal que, incorporat al seu poble, siguis sempre membre de Crist sacerdot, profeta i rei". Per tant, pel baptisme, hem estat incorporats al poble de Déu, per a complir la mateixa missió sacerdotal, profètica i reial de Jesucrist. És a dir, sigui a l'hora que sigui que hem estat incorporats al poble dels batiats, tots tenim la mateixa missió i la mateixa recompensa, la missió de Jesús i la vida plena en Déu al final del nostre pelegrinatge, la nostra jornada de treball a la seva vinya.

Jesús, el qui ens ha cridat a treballar a la vinya del Senyor, ara ens convida a seure a Taula amb Ell, perquè alimentats amb el seu cos i la seva Sang, visquem la joia de la salvació.

dimensió social de l'església (2)

Una sociedad que genera y gestiona exclusión social

Atreveix-te, fes canvis!

Majo Casanovas Seguí

Una de les coses que m'agraden més del meu treball, i el faig des de que vaig començar a Caritas, és realitzar activitats d'Educació en Valors en els centres educatius de l'illa i a les parròquies. M'agrada molt reflexionar amb els joves i infants sobre temes socials que, en el seu nivell, també els afecten, ja que viuen en la societat.

En el moment que als joves de 12 a 15 anys els hi faig la pregunta de: "Com definiries la nostra societat?", van sorgint adjectius que t'expliquen que la joventut no està molt encoratjada amb el món que viuen. Aquests adjectius són: competitiva, desigual, injusta, individualista, egoista, consumista... A la majoria no els hi agrada que la societat sigui així però quan els

hi demanes que farien per canviar-ho, no saben que contestar. Diuen que ells no poden fer res i si ho fan no canviarien el món. Doncs estan molt equivocats... A poc a poc s'omple la pica.

A les noves generacions els hi hem de mostrar amb el nostre exemple que fent petits canvis a coses que no ens agraden, es poden obtenir grans resultats. Sinó vols una societat: competitiva, desigual, injusta, individualista, egoista, consumista... doncs fés voluntari; comparteix el teu temps amb persones que necessiten la teua ajuda, compra en el comerç local i comerç just; no facis tota la teua compra en grans superfícies, informa't en consum responsable,... no et conformis amb el que està establert, canvia! No ajudis a conservar una societat que exclou.

Fernando Martí Camps (2)
sacerdote, literato e historiador

Infancia

Guillermo Pons Pons

Fernando fue hijo único de la familia catalana Martí Camps, que era consciente de su vinculación con la isla por razón de su ascendencia que en parte era menorquina. Esto debió influir en el hecho de establecerse en Mahón durante los años de infancia de su hijo, el cual recibió de ellos una profunda educación religiosa. Su vivienda parece que radicaba en el Cós de Gràcia, cuyos vecinos pronto descubrieron la piedad de ese niño que llevando en sus manos un libro de piedad venía de oír misa en la parroquia de Santa María.

Un recuerdo que Fernando tenía bien grabado en su memoria era el de que cuando en una mañana del mes de febrero de 1929 se dirigía a la escuela de los Hermanos de La Salle escuchó un inesperado repique de campanas en la citada parroquia. Pronto se

enteró con gozo de que se iba a cantar un himno litúrgico de acción de gracias por el Tratado de Letrán entre Italia y el Papa, Pío XI, que reconocía al Romano Pontífice su libertad de actuación devolviéndole la necesaria independencia mediante el simbólico y pequeño estado llamado de la Ciudad del Vaticano.

Don Fernando siempre consideraría este arreglo de la llamada «Cuestión Romana» como vinculado a la antigua plegaria de los menorquines: *Dulcíssim Cor de Jesús, Vós que a l'Església amau tant, ajudau al Pare Sant.*

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA
Salms de la 1ª Setmana:

Dg. 24, XXV de Durant l'Any: Is 55, 6-9 / Sal 144 / Fl 1, 20c-24. 27a / Mt 20, 1-16.

DI. 25, Fèria: Esd 1, 1-6 / Sal 125 / Lc 8, 16-18.

Dt. 26, Fèria: Esd 6, 7-8 12b. 14-20 / Sal 121 / Lc 8, 19-21.

Dc. 27, Sant Vicenç de Paül, prevere (MO): Esd 9, 5-9 / Sal Tb 13 / Lc 9, 1-6.

Dj. 28, Fèria: Ag 1, 1-8 / Sal 149 / Lc 9, 7-9.

Dv. 29, Sants Arcàngels, Miquel, Gabriel i Rafael (F): Dn 7, 9-10 o bé Ap 12, 7-12a / Jo 1, 47-51.

Ds. 30, Sant Jeroni, prevere i doctor de l'Església (MO): Za 2, 1-5. 10-11a / Sal Jr 31 / Lc 9, 44b-45.

Dg. 1, XXVI de Durant l'Any: Ez 18, 25-28 / Sal 24 / Fl 2, 1-11 / Mt 21, 28-32.

MONS. SEBASTIÀ TALTAVULL ANGLADA, NOU BISBE DE MALLORCA

La Santa Seu va fer públic, a les 12 h. del passat dimarts 19 de setembre, que el papa Francisc ha nomenat Mons. Sebastià Taltavull Anglada, bisbe de Mallorca.

Així va ser comunicat per la Nunciatura Apostòlica. Taltavull era, des del 8 de setembre de 2016, administrador apostòlic de la mateixa diòcesi de Mallorca.

Mons. Taltavull va néixer a Ciutadella el 28 de gener de 1948. Va ingressar al seminari diocesà de Menorca el 1959. Va rebre l'ordenació sacerdotal el 23 de setembre de 1972, després de cursar estudis a la Facultat de Teologia de Catalunya i obtenir la Llicenciatura en Teologia dogmàtica. El seu ministeri sacerdotal el va desenvolupar a la diòcesi de Menorca. A la CEE va ser director del secretariat de la Comissió Episcopal de Pastoral (2005-2009). També va ser membre del consell assessor de la Subcomissió Episcopal de Catequesi.

El 28 de gener de 2009 es va fer públic el seu nomenament com a bisbe auxiliar de Barcelona. Va rebre l'ordenació episcopal el 21 de març del mateix any. Ha estat administrador apostòlic de Mallorca des del 8 de setembre de 2016.

A la CEE és membre de la Comissió Episcopal de Mitjans de Comunicació Social i de Pastoral Social. D'aquesta última Comissió ja havia estat membre (2009-2011) i President (2011-2017).

Totes les esglésies de Mallorca, repicaren les campanes en signe de joia pel nomenament d'un nou Pastor de l'Església de Mallorca. També a Menorca van repicar les campanes de la Catedral i altres esglésies, com a signe d'alegria pel nomenament d'un menorquí, bisbe de Mallorca.

La presa de possessió està prevista per al proper 25 de novembre a la Seu de Mallorca.

agenda

Presentació de la programació diocesana per arxiprestats

A finals de setembre es farà una presentació de la programació diocesana en cada un dels arxiprestats. Els destinataris són els membres dels consells de pastoral de les parròquies i també tots aquells que vagin a participar en el procés de discerniment, seguint el temari i fullet preparat ("Discernir per evangelitzar").

Les dates i llocs de presentació de la programació són els següents:

*25 de Setembre, 20.15 h. Maó, Casa de l'Església.

*26 de setembre, 20.15 h. Ciutadella, Seminari.

*27 de setembre, 20.15 h. Ferreries, Col·legi Sant Francesc.

Trobades grupals d'ajuda mútua

L'associació **Lligams** d'acompanyament en el dol, ofereix unes trobades obertes a tothom. La propera serà: **"El dol: procés natural versus procés complicat"** Per Belén Calafell (Psicòloga).

Divendres 29 de setembre a les 19.30 h, a la Sala de convencions des Mercadal (Al costat del centre de Salut).

Formació per a catequistes

Jornada Diocesana de Formació per a Catequistes

Santuari de la Mare de Déu del Toro
12 d'octubre de 2017

PONÈNCIES

"La intel·ligència espiritual a la catequesi"
"Proposar la fe avui. Dificultats i oportunitats"
"Ser catequista, fer catequesi"

Secretariat Diocesà de Catequesi de Menorca

notícies nostres

Aquestes i altres notícies les podeu trobar a la pàgina web del Bisbat de Menorca

«El objetivo de la economía deben ser las personas»

El obispo de Menorca, Francesc Conesa, manifestó el pasado 4 de setiembre, que «dos principios morales básicos deben regir la actividad económica: la finalidad es la persona humana, considerada individualmente y como ser social; y los bienes que Dios pone a disposición de los hombres y los pueblos no deben excluir ni privilegiar a nadie».

Añadió, en un encuentro convocado por el Cercle d'Economia de Menorca, celebrado en Ciutadella, que «este principio invita a trabajar para que todas las personas tengan las condiciones necesarias para un desarrollo integral, de manera que avancemos hacia un mundo más humano». Según el titular de la sede episcopal menorquina, «estamos ante un derecho natural al que están subordinados los otros derechos», Afirmó Francesc Conesa que «la Iglesia reconoce el derecho de propiedad privada, pero no tiene un carácter absoluto. Los bienes que se poseen han de servir para el bien común, y en todas las actuaciones, incluidas las empresariales, no se debe tener en cuenta únicamente el propio beneficio, sino el de todos, atendiendo de manera especial a aquellos que se hallan en situación de marginación»,

En este encuentro, el obispo de Menorca advirtió que «no es aceptable un crecimiento económico que dañe a las personas, los grupos sociales y pueblos enteros, porque constituye un deber desarrollar de manera eficiente y sostenible la actividad económica, creando riqueza y bienestar».

Conesa también propugnó el respeto al medio ambiente «porque la energía y los recursos del planeta son limitados» y subrayó la función social que corresponde desempeñar a los empresarios.

Josep Pons Fraga (Diari Menorca)
foto: Sergi García/Diari MENORCA

Mestral fa el millor mostrador

Per segon any consecutiu el jurat del Concurs de mostradors, de les passades festes de la Mare de Déu de Gràcia 2017, ha decidit per unanimitat atorgar el primer premi al disseny muntat a la Botiga Mestral del C/ Bastió, de Maó.

Aquest treball va aconseguir sumar la màxima qualificació del certamen, 30 punts que li han concedit el jurat format per diferents regidors, comerciants i una interiorista.

El certamen és una de les activitats incloses dins del programa de les Festes de la Mare de Déu de Gràcia, una iniciativa que té com a objectiu contribuir a la decoració de la ciutat amb el suport dels comerciants

Curso de formación para nuevos obispos

Durante los primeros días del mes de Setiembre, estoy participando en el Curso de Formación que organiza cada año la Santa Sede para los nuevos Obispos. En esta ocasión nos hemos reunido en Roma 115 Obispos de todas las partes del mundo. Las jornadas son intensas, porque hay programadas conferencias, círculos de trabajo y actos litúrgicos durante todo el día. Pero la experiencia es impresionante, no sólo por lo que se puede aprender para el bien de nuestras Diócesis, sino también por la convivencia, la comunicación y el trato entre nosotros. Hoy ha sido particularmente emotivo profesar juntos la fe apostólica ante la Cátedra de Pedro y orar después por la Iglesia de Menorca ante la tumba del Apóstol.

En la foto se puede ver a los Obispos español-

es (José Luis Retana, Antonio Gómez, Francesc Conesa y Abilio Martínez) junto a Manel Nin, también español, exarca para los bizantinos católicos griegos.

Publicado el 9-09-2017, en el perfil de Facebook del Obispo Francesc Conesa

